

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Czudar Balázs ügyvéd (....) által képviselt dr. felperes neve(...) felperesnek a Rátky és Társa Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: Dr. Rátky Miklós ügyvéd) által képviselt alperes neve(....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 20. napján kelt 70.P...../2018/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszám alatt előterjesztett, 11. sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül küldje meg a felperes részére a bertalan.toth@mszp.hu e-mail címre:

- az alperes befektetési politikájának hatályos, és minden korábbi hatályos, egyedüli részvényes által elfogadott szövegét,
- az alperes egyedüli részvényesének a **P. G. H. Kft.**-be, a **P. Kft.**-be, a **D.T. Kft.**-be és a **S. C. Kft.**-be történt befektetésekhez kapcsolódó, az alapszabály 8.1.1. s) pontja szerinti döntéseihez készült előterjesztéseket,
- a **P. G. H. Kft.**-be, a **P. Kft.**-be, a **D.T. Kft.**-be és a **S. C. Kft.**-be történt befektetésekhez kapcsolódó szindikátusi vagy befektetési és szindikátusi szerződés elnevezésű okiratokat, melléklet nélkül, akként, hogy az azokban megnevezett természetes személyek nevét és személyazonosító adatait takarja ki.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 101.600 forint perköltséget, és megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

Az ítélet tényállása szerint az alperest 2016. február 3-án alapította az **M. Zrt.** egyedüli részvényesként. Az **M. Zrt.** egyedüli részvényese a Magyar Állam. Az alperes székhelye Budapesten van, de fiókteleppel rendelkezik Oroszlányban, Lőrinciben, Litéren és Sajószögeden. Az alperes az energiaszektorban tevékenykedő induló szakaszban lévő kisvállalkozások, ún. startup cégek támogatásával foglalkozik olyan módon, hogy ezen induló cégekbe a vagyonából tőkebefektetést eszközöl, amely útján ezekben részesedést szerez, illetve ezen cégeket a technológiai fejlesztés során ún. inkubátorként is támogatja. Az alperes egyedüli részvényesének 127/2016. (VIII.26.) határozata szerint az **M. Zrt.** jóváhagyta az alperes 25%-os részesedés-szerzését a **P.G.** projekt megvalósítására létrehozandó társaságban 45.000.000 forint tőkebefektetés mellett. Ugyanilyen határozat született 13/2017. (I.31.) számmal 25% részesedés tekintetében a **D.S.** projekt megvalósítására létrehozott társaságban 39.000.000 forint tőkebefektetés mellett, 195/2017. (X.24.) számú részvényesi határozattal az alperes **P.** projekt megvalósítására létrehozandó társaságban

történő 24,9%-os részesedés-szerzését hagyta jóvá 40.000.000 forint tőkebefektetés mellett, az 196/2017. (X.24.) számú részvényesi határozattal **P. G. H. Kft.**-ben 12,75%-ra történő részesedés csökkentésre, illetve Kutatás-fejlesztési és Innovációs Állami Tőkealap általi befektetési szerződés megkötése tárgyában, 197/2017. (X.24.) számú részvényesi határozattal az alperes **S. C.** projekt megvalósítására létrehozandó társaságba történő 35%-os részesedés-szerzését támogatta 45.000.000 forint tőkebefektetés mellett, a 205/2017. (XI.17.) számú részvényesi határozattal az alperes **H.T.** projekt megvalósítására létrejött társaságba (**H.V.H Kft.**) történő 10%-os tulajdonszerzését hagyta jóvá 24.000.000 forint tőkebefektetés mellett, míg a 218/2017. (XII.12.) számú részvényesi határozattal a 196/2017. (X.24.) számú határozattal jóváhagyott, az alperesnek **P. G. H. Kft.**-ben 12,75%-ra történő részesedés csökkentését, és a Kutatás-fejlesztési és Innovációs Állami Tőkealappal történő szindikátusi szerződés megkötésének főbb feltételeit jóváhagyó határozat született.

A felperes 2018. január 15-én közérdekű adat kiadása iránti kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben a következő adatok megküldését kérte:

1. Az alperes alapszabályának rendelkezése szerinti befektetési politika hatályos és minden korábbi hatályos, egyedüli részvényes által elfogadott szövegének másolatát elektronikus formában,
2. Az alperes alapszabályának 8.1.1. pont s) alpontjában meghatározott egyedüli részvényesi döntéseket megelőzően elkészített előterjesztések, és az ezt követően hozott, egyedüli részvényesi döntések elektronikus másolatait,
3. A **P. G. H. Kft.**, a **P. Kft.**, a **D.T. Kft.** és a **S. C. Kft.** társaságokba történt befektetésekhez kapcsolódó, a társaságok alapító okirataiban szindikátusi szerződés, vagy befektetés és szindikátusi szerződés elnevezésű szerződések elektronikus másolatait.

Az adatkiadási kérelmet az alperes 2018. január 17-én átvette. Február 1-jén az adatkiadási határidő 15 nappal való meghosszabbítását kezdeményezte, majd 2018. március 5-én az adatkiadást megtagadta arra hivatkozással, hogy a befektetés már nyilvánosságra hozott tartalmi elemein túl az alperesnek nem áll módjában további tartalom nyilvánosságra hozatala mivel az az üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna.

A felperes 2018. március 19-én érkezett keresetében az adatkiadási kérelemmel egyező tartalmú adatok kiadására kérte az alperest kötelezni a bertalan.toth@mszp.hu e-mail címre történő megküldés útján.

Az alperes hatásköri kifogást terjesztett elő arra hivatkozással, hogy tevékenysége nem az ország egész területére terjed ki. Érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy nem közfeladatot ellátó szerv. További álláspontja szerint a saját tevékenységének eredményeképpen keletkező profitot szabadon felhasználhatja, az nem minősül közpénznek. Ezen felül azzal is érvelt, hogy a kért adatok üzleti titoknak minősülnek, különös tekintettel arra, hogy az alperes piaci versenykörülmények között működik. Hivatkozása szerint az energiaszektor optimalizálását célzó termékfejlesztések eredményessége olyan lényeges közérdek, amely megelőzi azt az érdeket, hogy ezen projektek összefoglalása nyilvánosságra kerülhessen, hiszen kutatás-fejlesztési szektorról van szó, amelynek védelme még a Kúria gyakorlata szerint is fokozottan indokolt. Emellett arra is hivatkozott, hogy a szerződésekből a természetes személyekre vonatkozó adatok mindenképpen kitakarandók.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta. Határozatát az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére, M) cikkére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. §-ának 1., 2. és 5. pontjára, 27. § (3) bekezdésére, 31. § (2)

bekezdésére, a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2:47. §-ára, a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdésére, a 192. § (1) bekezdés c) és d) pontjára, (2) bekezdésére, a 237. §-ára és a 25/2014. (VII.22.) AB határozatra alapította.

Nem találta alaposnak az alperes hatásköri kifogását, ezért a keresetet érdemben bírálta el.

Hangsúlyozta, hogy az alperes vagyona – tekintettel arra, hogy egyedüli részvényese az **M. Zrt.**, amelynek egyedüli részvényese a Magyar Állam – kizárólag közpénzből ered így annak esetleges növekménye is közpénznek minősül. Erre tekintettel súlytalannak találta az alperes azon hivatkozását, hogy profitorientált tevékenységből származó jövedelme is van.

A cégnyilvántartás nyilvánosan elérhető adataiból megtekintette az alperes 2016. és 2017. évi mérlegét, amelyből az állapította meg, hogy az alperesnek valójában nem volt és nincs saját profitból származó vagyona. Megjegyezte, hogy az alperes jobb tudomása ellenére valótlanúságot állított, ami a jóhiszemű pervitel szabályaival nem egyeztethető össze.

Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy az állami tulajdonban álló energiatermeléssel és gazdálkodással foglalkozó, egyszemélyes állami tulajdonú és kizárólag közpénzből működő alperes akként határozott, hogy az energiaszektorban különböző magánszemélyek vagy cégek mint ötletgazdák által feltalált, kidolgozott projekteket kíván támogatni. Megállapította, hogy ezen tevékenység az **M. Zrt.** - azaz valójában egyszemélyes tulajdonosként az állam – döntése folytán olyan önként vállalt közfeladat, amellyel kapcsolatos tevékenység nem vonható ki az Infotv. hatálya alól. Mindezekből arra következtetett, hogy az alperes az Infotv. hatálya alá tartozó közfeladatot ellátó szervnek minősül.

Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy az alperes olyan szervezet, amelynek vannak olyan gazdasági érdekei, amelyekre tekintettel üzleti titokkal rendelkezhet. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az alperes feladata annak egyértelmű megjelölése és vita esetén igazolása, hogy a kért iratokban ilyen üzleti titoknak minősülő adatok vannak. Az alperes bár a felperes előzetes adatkiadási kérelmét is üzleti titokra való hivatkozással utasította el, ennek ellenére a felperes keresetére vonatkozó írásbeli ellenkérelmében egyáltalán nem, a perfelvételi tárgyaláson csak részlegesen tett tényállítást. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának azon kérdések vonatkozásában, hogy a felperes által megjelölt irat mely adattartalma, milyen okból minősül üzleti titoknak, és a keresetlevél 1. és 2. pontjában írt kérelem vonatkozásában a teljes körű adatkiadás mellett döntött.

Ugyanígy nem látott lehetőséget a perfelvételi tárgyalás elhalasztására a keresetlevél 3. pontjában kért szindikátusi szerződések vonatkozásában sem. Az alperes e szerződéseket zártan becsatolta és azzal kapcsolatban képviselője a perfelvételi tárgyaláson konkrét tényelődást tett, ezért ezeket az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta meg. Arra az álláspontra jutott, hogy az adatkiadási kérelem csak magukra a szindikátusi vagy szindikátusi és befektetési szerződéses okiratokra vonatkozik, mellékleteik nélkül, ezért a keresetről ebben a körben döntött. Az alperes e körben üzleti titoknak az ötletgazda, azaz a szerződő partner személyét, a projektbe befektetett összeget és a projekt megnevezését nevezte meg. Az ötletgazda tekintetében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alapítók személye, a cégek cégjegyzékbe bejegyzett adatai azonosíthatók, így ez cégnyilvános adat, amely nem minősülhet üzleti titoknak. Az alperes által befektetett tőkeösszeg kapcsán akként foglalt állást, hogy az közpénzből történő befektetés, ekként közérdekű adatnak minősül. Amennyiben üzleti titoknak tekintenénk, úgy az az Infotv. 27. §. (3) bekezdése alapján közérdekből nyilvános adatnak minősülne, azaz még ekkor sem lenne mentes az adatkiadási kötelezettség alól

tekintettel arra, hogy közpénz befektetéséről van szó, ezért az állami vagyonnal való gazdálkodás, annak hasznosítása, azaz egy startup cég projektjébe való állami befektetés közérdekből nyilvános adat. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az adott cégekbe nem csak az alperes, hanem az ötletgazdák is eszközöltek befektetéseket, amelyek viszont már nem minősülnek közpénznek. Ugyanakkor az alperes által csatolt 3 szindikátusi szerződésből megállapítható volt, hogy a létrehozott projektársaságba az alperesen kívüli alapító ötletgazdák kizárólag olyan módon teljesítettek vagyoni hozzájárulást, hogy az a jegyzett tőke részét képezi. Annak ténye, hogy a jegyzett tőkét ki és milyen összegben bocsátotta rendelkezésre a cégjegyzék adatai alapján megállapítható körülmény, így üzleti titoknak nem minősül. Az alapítók személye kapcsán azt hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a csatolt szerződésből megállapíthatóan az alapítók a jegyzett tőke rendelkezésre bocsátásában vettek részt, így az általuk a cégbe befektetett összeg semmiképpen nem titok, ezért az alperes által kezelt szerződés tartalmából az ezen személyekre vonatkozó részeket sem takartatta ki. A projekt leírása tekintetében elfogadta, hogy azok elvileg üzleti titoknak minősülhetnek, ugyanakkor ennek részletesebb vizsgálata az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt szükséges, mert az nem minősül olyan üzleti titoknak, amely az adatkiadás alól kivételt képezne. Azon adat ugyanis, hogy a közpénzt milyen jellegű projekt finanszírozására fordítják az állami vagyon kezelésével, hasznosításával kapcsolatos adat, így az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján közérdekből nyilvános. A befektetés célja kapcsán azt hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a szerződésekben ugyan meg van jelölve a felhasználás tervezett módja, azonban az olyan általánosan van megfogalmazva pontos időbeli ütemezés nélkül, hogy abból nem következik, hogy annak nyilvánosságra kerülése bármely, az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan érdeksérelmet okozna. Miután mindezeket az elsőfokú bíróság mérlegeléssel is el tudta bírálni, ezért ebben a körben nem látta szükségét energetikai szakértő kirendelésének.

A személyes adatok tekintetében akként foglalt állást, hogy azok sem közérdekű, sem közérdekből nyilvános adatnak nem minősülnek, így kitakarhatóak, ebből kifolyólag az ötletgazda szerződő fél nevét, illetve ahol magánszemély kapcsolattartó van megjelölve, a kapcsolattartó nevét kitakarhatónak ítélte.

Túlságosan általános jellegűnek találta a 2. pontban írt felperesi adatkérést ezért azt akként pontosította, hogy ebben a körben is a 3. pontban megjelölt társaságokhoz kapcsolódó döntésekre vonatkozó előterjesztéseket kell az alperesnek kiadnia.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértés miatt. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását indítványozta.

Továbbra is fenntartotta hatásköri kifogását és azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróságnak a keresetlevelet át kellett volna tennie a Pesti Központi Kerületi Bíróságra. A téves interpretációból adódó hatásköri szabálysértés álláspontja szerint olyan lényeges eljárásjogi szabályszegés, amely elegendő az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez a Pp. 381. § (1) bekezdése alapján.

Emellett az elsőfokú ítélet anyagi jogi jogszabálysértést is megvalósított az alperes fellebbezési álláspontja szerint, mert a perben a perfelvételi tárgyaláson a bírói anyagi pervezetés eredményeképpen merültek fel olyan releváns körülmények, amelyek miatt a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának lett volna helye. Ennek elmaradása az alperest a védekezés lehetőségétől fosztotta meg, így e bírói pervezetési cselekményre visszavezethetően az ügy érdemi elbírálására is kiható lényeges eljárási szabálysértés történt. A felperes a perfelvételi tárgyaláson kereseti kérelmének indokolását olyan lényeges módon módosította, amelyre az alperesnek nem volt lehetősége felkészülnie. Az alperes versenykörnyezetben való tevékenykedését a felperes a keresetlevelében

nem vitatta, erre csak a későbbiekben a tárgyaláson a bírói anyagi pervezetés eredményeképpen hivatkozott. Mindez a kereseti kérelem indokolásának részbeni megváltoztatása, amit a Pp. keresetváltoztatásként aposztrofál a 7. § 12. pont b) pontjában. A felperesi vitatás tehát a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetés eredményének tekinthető, amelyre tekintettel helye lett volna a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának. Az elsőfokú bíróság az alperest a pervezetés eredményeképpen szükségessé vált további bizonyítás lehetőségétől fosztotta meg, holott az alperes nem csak a tárgyalás elhalasztását kérte, hanem bizonyítási indítványt is tett. Mindezek ellenére az elsőfokú bíróság a perfelvételt lezárta és ezzel az alperest megfosztotta az üzleti titok körében részletes bizonyítás lehetőségétől, ezen belül az alperes piaci versenyhelyzetének bemutatásától, illetve a versenytársak tételes felsorolásától. Ez olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez kell, hogy vezessen.

A másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében azt fejtette ki az alperes a fellebbezésében, hogy tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv. Állítása szerint önmagában a közvetett állami tulajdonlás ténye nem eredményezi szükségszerűen a közfeladat ellátói státuszt, ehhez az is szükséges, hogy a társaság olyan tevékenységet fejtsen ki, ami nem saját bevételt eredményező piaci tevékenység, hanem az Infotv. hatálya alá tartozást megalapozó közpénz felhasználásnak minősül. Az alperes továbbra is állította, hogy van profitja saját piaci tevékenységből. Álláspontja szerint a nyilvánosan elérhető cégalapításból lekért 2016. és 2017. évi mérlegadatok önmagukban nem alkalmasak annak megítélésére, hogy termelt-e profitot az alperes vagy sem, ehhez szükséges lett volna igazságügyi könyvszakértőt kirendelni.

Álláspontja szerint az ötletgazda személye a nyilvános cégalapításból nem határozható meg, ugyanis egy gazdasági társaság cégjegyzékbe bejegyzett képviselője, illetve alapítója nem feltétlen azonos az ötletgazda személyével, különösen egy startup cég esetében. Hibás tehát az elsőfokú bíróság logikája, mely szerint az ötletgazda személye a cégnyilvántartás adataiból beazonosítható. A befektetett összeg az alperes fellebbezési álláspontja szerint azért nem hozható nyilvánosságra, mert ezzel tulajdonképpen összecsúszhatná válhatna a támogatott startup cégek értéke, ellehetetlenítve már tevékenysége kezdetén az induló startup vállalkozást. Ugyanezen ok miatt nem kerülhet nyilvánosságra a projekt rövid leírása sem, mert a korai szakaszban lévő startup cégek üzleti potenciálja épp az általuk megvalósított ötletben rejlik. Ennek akár egy vagy néhány mondatos rövid leírása is alkalmas lehet arra, hogy más piaci szereplők abból olyan következtetést vonjanak le, amely az alperes által támogatott startup cégek üzleti érdekeit veszélyeztetné, illetve hátrányosabb helyzetbe hozná őket piaci versenytársaikkal szemben. Mindezek alapján a keresetben kiadni kért adatok a Ptk. 2:47. §-ának védelme alatt állnak, amely az Alaptörvény M) cikkében foglalt alapjogi rendelkezés egyik törvényi szintű biztosítója, az egyik alkotmányos korlátja az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében szabályozott szintén alapjogi normának tekintendő információszabadságnak.

Az alperes továbbra is fenntartotta fellebbezésében az igazságügyi energetikai, műszaki szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát hangsúlyozva, hogy jelen perben sajátos területről, a kutatás-fejlesztésről van szó, ezért annak megítélése, hogy a szerződésben megfogalmazott ötlet, a projekt megnevezése, rövid leírása olyan ismeret-e, amelyből a versenytársak már a projekt részleteire vonatkozó érdemi következtetést tudnak levonni, szakértői kérdés. Előadta, hogy a kutatás-fejlesztés területén a Kúria gyakorlata szerint is indokolt a fokozott védelem, e körben utalt a Kúria KGD2014.104. számú eseti döntésében foglaltakra. Mindezekre tekintettel kérte az elsőfokú bíróság által mellőzött igazságügyi energetikai szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítvány teljesítését.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság eljárása megfelelt a jogszabályoknak, a helytállóan felhívott és alkalmazott jogszabályok alkalmazásával meghozott érdemi döntésével és annak jogi indokaival a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett. Annak megváltoztatására, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a másodfokú bíróság a fellebbezés alapján sem látott okot.

Mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésére okot adó, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést nem látott megvalósulni.

Az alperes e körben arra hivatkozott, hogy tevékenysége nem terjed ki az ország egész területére, így a Fővárosi Törvényszék az ügy elbírálására hatáskörrel nem rendelkező fórumként járt el, másrészt a Törvényszék a Pp. 192. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglalt törvényi tilalom ellenére zárta le a perfelvételi tárgyalást, megfosztva ezzel az alperest a bizonyítási indítványok előterjesztése és a nyilatkozattétel lehetőségétől, amelynek reparálására a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

Az alperes hatásköri kifogását a másodfokú bíróság sem látta megalapozottnak.

Az Infotv. 31. §-ának (5) bekezdése szerint az országos illetékességű közfeladatot ellátó szerv ellen indult per kivételével a per a járásbíróság hatáskörébe tartozik, és arra a törvényszék székhelyén lévő járásbíróság, Budapesten a Pesti Központi Kerületi Bíróság illetékes. A bíróság illetékességét az alperes közfeladatot ellátó szerv székhelye alapítja meg.

A Kúria iránymutató döntései (Pfv.IV..../2004/9., Pfv.IV..../2015/3.) folytán egységes a gyakorlat (Fővárosi Ítéltábla 2.Pkf..../2016., 32.Pf..../2017., 8.Pf..../2015., 8.Pf..../2017/5.) abban, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság meghatározása szempontjából annak van jelentősége, hogy az adott adatkezelő az egész országra kiterjedően végzi-e a tevékenységét vagy sem. Az országos illetékesség fogalmát az Infotv. nem definiálja, azonban e szervek jelentős része esetében az illetékesség fogalma nem eljárásjogi értelmében vizsgálendő, az eljáró bíróság hatáskörének megállapításánál a szerv által végzett tevékenység jellege, illetve földrajzi kiterjedése az irányadó.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes tevékenysége földrajzilag nem korlátozott, lévén, hogy fő tevékenységét az erre pályázó – az ország bármely területén tevékenykedő – startup cégek részére befektetési szolgáltatás és szakmai támogatás nyújtása képezi. Helytállóan rögzítette, hogy az alperesnek a budapesti székhelyén kívül a cégjegyzékbe bejegyzett 4 vidéki fióktelepe is van, melyből megalapozottan következtetett arra, hogy az alperes tevékenysége nem kizárólag a székhelyéhez kötött, tevékenysége országos jellegű, így a törvényszék hatásköre az ügy elbírálására fennáll.

Nem alapos a fellebbezés anyagi pervezetésre vonatkozó aggálya sem.

A Pp. 192. § (1) bekezdése szerint a bíróság elhalasztja a perfelvételi tárgyalást, ha *a)* a fél a tárgyalást elmulasztotta és az ellenfél a tárgyaláson a kereseti, viszontkereseti kérelem fajtáját, a jogállítást megváltoztatta vagy a kereseti, viszontkereseti kérelmét, illetve beszámítás útján érvényesített követelése összegét felemelte, *b)* a fél a tárgyaláson az *a)* pontban meghatározott nyilatkozatát oly módon változtatta meg, hogy a tárgyaláson jelen lévő ellenfélnek az ellenkérelem vagy annak módosítása, illetve nyilatkozata előterjesztésére megfelelő időt kell biztosítani, *c)* a fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljeskörűen megtenni, vagy *d)* a perfelvétel lezárásának e törvény szerinti egyéb akadálya van.

A (2) bekezdés értelmében a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja alapján nincs helye önmagában azért, mert a fél képviselője a nyilatkozatot azért nem tudja megtenni, mert a jelen nem lévő fél vagy annak más képviselője rendelkezik a szükséges ismeretekkel.

A törvény szerinti permenetrend alapján az ügyek jelentős részében egyetlen perfelvételi tárgyalás elegendő lehet a per választóvonalának meghúzására (percezúra) és akár azonnal a perfelvételi tárgyaláson vagy legkésőbb a következő tárgyaláson már áttérhet a bíróság az érdemi tárgyalási szakra és érdemi bizonyítást folytathat. Az ügyek egyedi sajátosságai, az eljárás menet közbeni alakulása folytán azonban adódhatnak olyan helyzetek, amikor a perfelvételi tárgyaláson nem zárható le a perfelvételi szak, ezért a törvény nem ragaszkodik mereven a kitűzött ideális célhoz, a perfelvétel egyetlen tárgyaláson való lezárásához, azonban az indokolatlan halasztások megakadályozása érdekében a perfelvétel folytatásnak elrendelését kivételessé teszi és feltételekhez köti. A perfelvételi tárgyalás elhalaszthatóságának esetei szűkre szabottak. A tárgyaláson jelenlévő felek érdekében való halasztásra olyan okokat határoz meg a törvény, amikor a perfelvételi tárgyaláson a felek önhibáján kívüli körülmények folytán a perbe vitt valamennyi igény ténybeli, jogi és bizonyítási kereteinek tisztázása és véglegesítése részben vagy egészben nem lehetséges. Ezzel kizárja a tárgyalás halaszthatóságát olyan ok miatt, ami az elvárható gondossággal felkészült fél vagy képviselő esetében nem lenne szükséges. A lényegesnek minősített kereset- vagy ellenkérelem-változtatáson túl a Pp. számol azzal, hogy adódhatnak olyan helyzetek, amikor a fél perfelvételi nyilatkozatát önhibáján kívüli okból nem, vagy nem teljes körűen tudja megtenni a tárgyaláson, ezért a perfelvétel lezárására nem kerülhet sor. A perfelvételi nyilatkozat olyan gyűjtőfogalom, amely a felek támadási és védekezési eszközeinek előterjesztésére irányuló percselekményeit öleli fel, amelyeket a felek a perkoncentráció, az eljárástámogatási kötelezettség és a jóhiszeműség elvének megfelelően kötelesek előadni. Erre figyelemmel perfelvételi nyilatkozat megtétele érdekében olyan okból halasztható el a tárgyalás, amikor a perfelvételi tárgyaláson az elvárható gondossággal felkészült fél ellenére vagy egyéb önhibáján kívüli körülmény folytán a perbe vitt valamennyi igény ténybeli, jogi és bizonyítási kereteinek tisztázása és véglegesítése részben vagy egészben nem lehetséges. E halasztási ok alkalmazásának alapvetően két esetköre lehet. Az egyik csoportba azok az esetek tartoznak, amikor a megfelelő gondossággal felkészült félől nem várható el, hogy valamely perfelvételi nyilatkozatot a tárgyaláson azonnal előterjesszen. Például a bíróság által beszerzett irat, vagy perfelvételi irat a tárgyaláson kerül kézbesítésre, vagy az ellenfél csatol jelentős terjedelmű bizonyítási eszközt, vagy a bíróság anyagi pervezetési cselekménye ezt indokoltá teszi. A másik csoportba azok az esetek tartoznak, amikor a feleken kívül álló – objektív - körülmény folytán akadályozott valamely perfelvételi nyilatkozat előterjesztése.

Az alperes fellebbezésében a perfelvételi tárgyalás elsőfokú bíróság anyagi pervezetése folytán szükségessé vált halasztásának indokoltságára hivatkozott, és a halasztás elmaradását sérelmezte. Azt állította, hogy a perfelvételi tárgyaláson a bírói anyagi pervezetés eredményeképpen merültek fel olyan releváns körülmények, amelyek miatt a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának lett volna helye. Érvelése szerint az alperes versenykörnyezetben való tevékenykedését a felperes a keresetlevelében nem vitatta, erre csak a későbbiekben a tárgyaláson a bírói anyagi pervezetés eredményeképpen hivatkozott. Mindez a kereseti kérelem indokolásának részbeni megváltoztatása, amit a Pp. keresetváltoztatásként aposztrofál a 7. § 12. pont b) pontjában. A felperesi vitatás tehát a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetés eredményének tekinthető, amelyre tekintettel helye lett volna a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának.

A másodfokú bíróság e körben a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontját osztotta.

Helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes a megtagadás indokául üzleti titokra hivatkozott, mely állítását arra alapította, hogy tevékenységét versenykörülmények között végzi. Számolnia kellett tehát azzal, hogy ennek vitatása esetén az állított tény bizonyítania kell, mert verseny nélkül az üzleti titok nem értelmezhető. Nem a felperes tett tehát új tényállítást, hanem az alperes saját tényállítása kapcsán került bizonyítási helyzetbe, amelyre történő halasztást a Pp. 192. § (2) bekezdése kizárja. Nem valósult meg tehát az alperes által állított eljárási hiba az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése során.

A másodfokú bíróság érdemben is alaposnak találta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az alperes a perben nem vitatta, hogy a felperes által kiadni kért adatok a kezelésében állnak, azonban fellebbezésében azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az adatok közérdekű adatok-e és az azokat kezelő alperes lát-e el közfeladatot.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdését, amely a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának követelményét, a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatokká minősítését előírja. Ez az alkotmányos követelmény kiterjed a közpénzekkel való gazdálkodás követhetőségére, átláthatóságára, a nemzeti vagyon átengedésének nyilvánosság előtti elszámoltathatóságára is. Maga az Alaptörvény fogalmazza meg e cikkében a közhatalom gyakorlásának, a közpénzek felhasználásának azon korlátját, hogy a nemzeti vagyont a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni, erre helytállóan utalt az elsőfokú bíróság ítéletében.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokait kiegészíti az Alaptörvény 38. cikkének (1) bekezdésével, amely szerint az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. Az Alaptörvény idézett rendelkezéseit egybevetve a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Nvtv.) 1. § (2) bekezdés a)-d) pontjaival, 7. §-ával és 10. § (1) bekezdésével rögzíthető, hogy a jelenlegi jogszabályi környezet nem csak arra helyezi a hangsúlyt, hogy valamely szerv, vagy személy jogszabályban meghatározott tényleges közfeladatot lát-e el, hanem figyelemmel van a nemzeti vagyonnal való rendelkezés és gazdálkodás tényére is.

Magyarország legmagasabb szintű jogforrása tehát a nyilvánosság általi ellenőrizhetőséget egyrészt az egyének alapjogának deklarálásával biztosítja, másrészt – azt egyértelműsítve, kiegészítve – a közpénzek felhasználásával kapcsolatos adatokat közérdekű adattá nyilvánítja, harmadrészt az átláthatóságot a közfeladatot ellátó szervek, a közpénzekkel gazdálkodó szervek kötelezettségévé teszi. Egyes esetekben maguk a jogszabályok nevesítik azokat a konkrét gazdasági társaságokat, amelyek kiemelten közfeladatokat látnak el, illetve előfordulhat, hogy bizonyos, csak a jogi személyek meghatározott csoportja által végezhető tevékenységeket szabályoz a jogalkotó. Ebbe a körbe tartoznak – többek között – az egyes közműszolgáltató cégek (Infotv. 26. § (3) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az adatkezelő alperes egyedüli részvényese az **M. Zrt.**, amely a Magyar Állam kizárólagos tulajdonában áll.

Az állami vagy önkormányzati tulajdonban – akár közvetetten is – álló gazdasági társaságok rendelkezésére álló anyagi és egyéb eszközök ugyanis a nemzeti vagyon körébe tartoznak. E vállalkozások így annak kezelésével, felhasználásával összefüggésben hoznak döntéseket. Márpedig a nemzeti vagyon alapvető rendeltetése kizárólag közfeladatok ellátásának biztosítása lehet (Nvtv. 7. § (1) bekezdés). Az állami vagyonnal – akár közvetetten – gazdálkodó szervek ezért e levezetés alapján mindenképpen közfeladatot ellátó szerveknek minősülnek (Ávtv. 5. § (2) bekezdés).

Ezen rendelkezések és következtetések figyelembe vételével nem vezetett eredményre az alperes védekezése a közérdekű adatigénylés teljesítésének kötelezettségével szemben, amely szerint nem minősül közfeladatot ellátó szervnek, mert nincs jogszabályban meghatározott feladatköre. Egységes ugyanis a jogalkalmazói gyakorlat abban, hogy a – még akár közvetetten is – köztulajdonban álló gazdasági társaságok közfeladat-ellátói minőségét az ismertetett jogszabályi rendelkezések megalapozzák. Nincs jelentősége annak sem, hogy az alperes tevékenységével termel-e profitot, mert az nemzeti vagyon növekménye is a közpénz körébe tartozik, amellyel való gazdálkodás átláthatóvá tételét biztosítani köteles. Erre tekintettel nem volt szükség könyvszakértő kirendelésére a saját profitból származó vagyon létének és mértékének megállapítása érdekében, annak elmulasztásával ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság.

A kifejtettek következtében az Infotv. 26. §-ának (1) bekezdése szerint az alperesnek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - a törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

Arra helytállóan utalt azonban az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy az információszabadság nem abszolút jog, a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerése – méltányolható jogos érdekből – korlátozható. A törvényekben rögzített kivételi szabályok teljesülése esetén tehát a meg nem ismerhető adatok kiadására irányuló adatigénylések teljesítését a közfeladatot ellátó szerv megtagadhatja, illetve meg kell tagadnia.

A nyilvánosságkorlátozással kapcsolatban azonban Magyarországon az információszabadság tekintetében az úgynevezett adatelv és nem az iratelv érvényesül. Nem kizárt, hogy a megismerni kívánt dokumentumok tartalmazhatnak olyan információkat, amelyekkel kapcsolatban az információszabadság időleges korlátozása alkotmányosan nem kifogásolható. Ugyanakkor, a hatályos jogszabályok értelmében, ebben az esetben nem a teljes irat megismerhetősége esik korlátozás alá, hanem csak az igénylő által meg nem ismerhető adatoké. Ebből következően a közfeladatot ellátó szervnek minden esetben mérlegelnie kell, hogy indokolt-e és ha igen, milyen adatok esetében a nyilvánosság korlátozása. A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog érvényesülése érdekében nem tekinthető az Alaptörvénnyel összhangban állónak az olyan korlátozás, amely egy adatot vagy egy egész dokumentumot végérvényesen elvon a nyilvánosság elől, illetve amely egy dokumentumot annak tartalmától függetlenül, teljes egészében nyilvánosságkorlátozás alá helyez. Mindebből az következik, hogy tartalmától függetlenül egy dokumentum teljes egésze nem minősíthető korlátozott nyilvánosságúnak. Ez kizárólag az iratban szereplő egyes adatok tekintetében lehet jogszerű.

Az alperes az adatkiadási kötelezettsége korlátjaként arra hivatkozott, hogy az ötletgazda személye, a befektetett összeg nagysága és a projekt rövid leírása a Ptk. 2:47. §-ának védelme alatt állnak, amelyek nem hozhatók nyilvánosságra, mivel az a jogosult üzleti érdekeit sértené.

A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog – a szükségesség, arányosság, alkalmasság követelményének szem előtt tartásával – érdek mérlegelés eredményeképpen korlátozható. Az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a szükséges érdek mérlegelési teszt elvégzésére a csatolt és dokumentáció alapján lehetőség volt, és egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a hivatkozott adatok üzleti titoknak nem tekinthetők, mert a befektetett összeg nagyságára és a befektetők személyére vonatkozó adatok nyilvános forrásból elérhetőek, a projektbe fektetett összeg

nagyságára vonatkozó adatok az Infotv. 27. § (3) bekezdése szerinti közérdekből nyilvános adatok, míg a projekt dokumentumokban szereplő leírása pedig olyan általánosságokat tartalmazó adat, amelyek nyilvánosságra kerülése nem okoz az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan érdeksérelmet.

Mindezek következtében az elsőfokú bíróság személyes adatok kitakarását lehetővé tevő, adatkiadásra kötelező ítélete helyes volt, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a csatolt megállapodás figyelembe vételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-ának (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2018. november 22.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző